О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 19056

гр. София, 18.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 13 състав,** в закрито заседание на 18.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

като разгледа дело номер **5571** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на В. Т. Н. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 26-0320-000077/14.04.2026 г., издадена от полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ П., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 200 дни.

Жалбоподателят претендира да бъде спряно предварителното изпълнение. Конкретни съображения в подкрепа на искането си не излага.

Искането за спиране е допустимо, но по същество е неоснователно.

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и

вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая такива евентуални вреди не се твърдят, не са представени доказателства, а и при служебна проверка на акта и предварителното му изпълнение, допуснато по закон, съдът не констатира такива. Възраженията в жалбата за нередовност на ЗПАМ не са основания за спиране на предварителното й изпълнение. Не се твърдят да са налице такива вреди, които да са противопоставими на презюмирания обществен интерес от предварителното изпълнение на издадената ЗПАМ. Обстоятелството, че автомобилът е собственост на жалбоподателката, а нарушителят е друг, също не обуславя наличието на вреди, които да са от величина, която да може да бъде поставена над обществените отношения, защитени с разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП. Още повече, че в чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП изрично е предвидено, че въпросната ПАМ се налага и на собственик, чието МПС е управлявано от неправоспособен водач.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал.4, вр. ал.2 от АПК, вр. чл.172, ал.6 от ЗДвП, Административен съд -София- град, 13-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Т. Н. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-0320-000077/14.04.2026 г., издадена от полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ П., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 200 дни.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.

След влизане в сила на определението и изпълнение на указанията на съда от 13.05.2026 г. делото да се докладва за насрочване в открито съдебно заседание.

СЪДИЯ: